

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/295/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205853
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814205853.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 47 150 513, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 36 862 711, proti žalovanej S. I., nar. XX.X.XXXX, M. O. XX, XXX XX S., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom AK Svidník, Ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 812,41 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 3C 133/2014-58 z 03.09.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,97 eur, ktoré je povinný zaplatiť žalobca na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta vo Svidníku v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zastavil konanie pokiaľ išlo o žalobu na zaplatenie sumy 634,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z istiny za obdobie od 18.11.2011 do zaplatenia. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 177,44 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,46 eur od 18.7.2011 až do zaplatenia, 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 44,01 eur od 18.8.2011 až do zaplatenia, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,51 eur od 18.9.2011 do zaplatenia, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,46 eur od 18.10.2011 až do zaplatenia všetko v mesačných splátkach po 50 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25.-tého dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok až do zaplatenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 118,87 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie vo vzťahu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vedľajší účastník vystupovať na strane spotrebiteľa aj ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. V tomto prípade nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, keďže jeho účasť predpokladá priamo špeciálna zákonná úprava. Zároveň konštatoval, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania z toho je možné vyvodiť záver, že sa môže domáhať aj právo na právnu pomoc pred súdmi, to je základné ústavné právo zakotvené v Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Napriek tomu, že žalobca namietal právne zastúpenie vedľajšieho účastníka jeho motiváciu a okolnosti zastúpenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove 7Co 34/2012. Vedľajšiemu účastníkovi bola doručená žaloba spolu s prílohami. Vedľajší účastník doručil súdu prvého stupňa právny rozbor

prejednávanej veci, poukázal na neprijateľnú zmluvnú podmienku časti nároku, v dôsledku ktorej žalobca v tejto časti aj žalobu zobral späť. Preto považoval postavenie vedľajšieho účastníka a nárok na náhradu trov za dôvodnú. V tejto súvislosti poukázal na celý rad rozhodnutí odvolacích súdov v Banskej Bystrici, v Prešove, v Košiciach a v Nitre s rovnakým právnym názorom.

Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Vo svojom odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o to, že súd prvého stupňa priznal náhradu vedľajšiemu účastníkovi, tieto boli neúčelne vynaložené. S poukazom na § 142 O.s.p. nevyhnuté podľa žalobcu sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva a vedľajší účastník s týmto musí byť uzrozmenný. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 9Co 375/2013. Ďalej poukázal na odbornosť vedľajšieho účastníka pri poskytovaní ochrany spotrebiteľa. V tomto prípade združenie je založené za týmto účelom výkon ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Poukázal na zámer zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, aby mohli vzhľadom na odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 5Co 375/2013. Vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ktorý automaticky vstupujú do takýchto konaní bez toho, aby vedeli vopred o konkrétnych okolnostiach tohto prípadu sa javí ako zisk z priznaných trov konania a nie účelom je ochrana spotrebiteľa. Okrem toho všetky úkony účastníka po obsahovej a formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa. Pokiaľ išlo o vedľajšieho účastníka, tento vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej moci. Ďalej tiež sa neskúmal ani súhlas toho účastníka, ktorého vedľajší účastník podporu v tomto konaní. Aj Ministerstvo hospodárstva SR hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje odpornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa. Preto navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, resp. zmeniť a nepriznať náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v celkovej výške podľa úspechu vo veci a trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Tento vo svojom vyjadrení uviedol, že čo sa týka odvolacích námietok, vedľajší účastník v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Pokiaľ ide o samotné združenie, ide o organizáciu zloženú z laikov a bez pomoci advokátov, ktoré sú na to dostatočne priestorovo, materiálne, technicky a personálne vybavené, pritom množstvo spotrebiteľskej agendy je len zlomkom toho koľko sporov prebieha pred súdmi SR. Poukázal na čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, kde sa píše o tom, že únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov. Poukázal na čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Poukázal tiež na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a najnovší komentár 1 diel druhé vydanie autorov Števec, Ficová a spol. Občiansky súdny poriadok vydaný v Beckovej edícii komentovaných zákonov na str. 327-331. V tejto súvislosti dal aj do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie má právo aj na advokáta a aj na náhradu trov konania. Ďalej poukázal na ustanovenie § 93 ods. 2, 3 O.s.p., v ktorých upravuje prípustnosť, alebo podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Ďalej citoval celý rad rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. 6Cdo 323/2012, 4Cdo 293/2013) a súdov odvolacích v rámci celého Slovenska, ktorí priznávajú nárok na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Preto žiadal potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a priznať aj trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu vo výške 34,97 eur.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo vzťahu výroku medzi žalobcom a vedľajším účastníkom o náhrade trov konania dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a na základe tohto aj správne vec právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou sa opiera o ustanovenie §142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu spisu je zrejme, že žalobca podal žalobu voči žalovanej, ktorá bola spotrebiteľom v priebehu konania. Oznamil vedľajší účastník, že vstupuje do konania na strane žalovanej a k veci samotnej sa aj vyjadril dňa 28.7.2014 s poukazom na námietky, ktoré sa týkali toho, aby bol úspech žalobca v celom rozsahu a pripojil aj príslušné rozhodnutia súdov vyššieho stupňa. Vyjadril k tomuto aj samotný žalobca. Súd prvého stupňa na vytyčenom termíne pojednávania dňa 18.8.2014 rozhodol vo veci samej aj na náklade argumentácie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute, v ktorej žalobca nebol úspešný. Súd mu tento nárok nepriznal a vo vzťahu k tomuto výroku v prevyšujúcej časti žaloba, ktorá bola zamietnutá sa ani neodvolal. Preto možno konštatovať, že vedľajší účastník účinne, účelne a dôvodne bránil práva účastníka, ktorý bol spotrebiteľom a ktorý bol v konaní v namietanej časti aj úspešný.

Naviac odvolací súd poukazuje, že aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov má právo nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou. Keďže § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník ma v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to to, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného konania realizuje s možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom, teda advokátom. Následne má i právo na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak vznikne toto právo aj účastníkovi, na ktorého strane vystupuje. V danom prípade bola žalovaná takisto čiastočne úspešná len s tým rozdielom, že náhradu trov konania nežiadala, preto s poukazom na § 151 O.s.p. náhradu trov konania súd prvého stupňa nepriznal.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže vedľajší účastník bol v konaní úspešný, priznal mu odvolací súd nárok na náhradu trov konania. V tomto

prípade išlo o trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 a § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vzhľadom k tomu, že išlo o vyjadrenie k uzneseniu, ktoré sa týkalo náhrady trov konania nárok uplatnený za jeden úkon právnej služby v celkovej sume 41,49 eur a 8,39 eur režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. deleno dvomi predstavoval sumu 29,14 eur + 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., čo je 5,83 eur. Spolu trovy konania predstavovali sumu 34,97 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.